KREATIVISTIČKI POKRET
HRVATSKA

Adolf Hitler
protiv
Kršćanstva

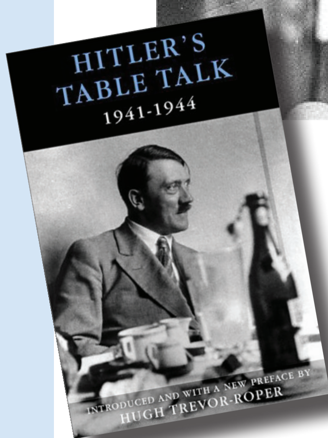
SADRŽAJ

U proučavanju cjelokupnog povijesnog pokreta Bijele rase i njene borbe da se oslobodi od čizme židovske tiranije, ime Adolfa Hitlera sjaji kao najsjajniji meteor i blješti kroz nebesa od početka povijesti. Nema sumnje da će Bijela rasa iznjedriti i većeg čovjeka u budućnosti, ali, moje mišljenje je da je Adolf Hitler za glavu i ramena viši od bilo kojeg velikog vođe koga je Bijela rasa ikada stvorila i najveći bijelac koji je ikada živio. Ovo možda može zvučati kao vrlo ekstravagantna procjena, ali, i ukoliko je tako, ni jedan je čovjek više od njega ne zaslužuje, niti je ijedan čovjek do ovakve ocjene stigao časnije.

Ben Klassen, utemeljitelj Kreativizma

Izabrani citati iz knjige

“HITLEROVI RAZGOVORI ZA STOLOM”

Svi citati su uzeti iz knjige “ Hitler’s Table Talk 1941.-1944.:His Private Conversations” koju su preveli Norman Cameron i R. H. Stevens, Enigma Books, New York 2000.

Čisto Kršćanstvo - Kršćanstvo katakombi [1]- je zaokupljeno pretvaranjem Kršćanske doktrine u činjenicu. Ono jednostavno vodi do uništenja ljudske vrste. To je samo svesrdan Boljševizam pod okriljem metafizike.

14. prosinca 1941., podne

***

Kršćanstvo je najgora regresija koju je čovječanstvo ikada moglo iskusiti i Židov je taj koji je, zahvaljujući ovom đavoljem izumu, unazađivao čovječanstvo zadnjih 15 stoljeća. Jedino što bi još uvijek moglo biti gore bila bi pobjeda Židova pomoću boljševizma.

noć sa 20.-og na 21.-i veljače 1942.

---

1 Rimske katakombe su podzemne grobnice izgrađene u drugom stoljeću gdje su kršćani tajno pokapali svoje mrtve u iščekivanju uskrsnuća i gdje su se skrivali u vremenima progona.

***

Najteži udarac koji je ljudski rod ikada zadobio je bio dolazak Kršćanstva. Boljševizam je kopile Kršćanstva. Kršćanstvo je svijetu donijelo namjernu laž u religijskim temama. Boljševizam laže na isti način kada tvrdi da ljudima donosi slobodu. U starim vremenima odnosi između ljudi i Bogova bili su zasnovani na instinktivnom poštovanju. To je bio svijet prosvijećen idejom tolerancije. Kršćanstvo je bilo prva religija na svijetu koja je u ime ljubavi istrijebila svoje protivnike. Njegova osnovna crta je netrpeljivost.

Bez kršćanstva ne bi bilo ni islama. Da je Rimsko Carstvo bilo pod germanskim utjecajem, razvilo bi se u pravcu svjetske dominacije i čovječanstvo ne bi bilo uništavano 15 stoljeća jednim jedinim udarcem.

noć sa 11.-og na 12.-i srpnja 1941.

***

Dok je Rimsko društvo bilo neprijateljsko prema novom učenju, Kršćanstvo je u svom izvornom obliku poticalo narod na pobunu. Rim je bio boljševiziran i boljševizam je prouzrokovao potpuno isti učinak kao i kasnije u Rusiji. 21. listopada 1941., podne

***

Kršćanstvo je religija koja je protivna prirodnom zakonu, protest protiv prirode. Gledano iz perspektive njegove logične krajnosti, Kršćanstvo predstavlja sistematsko gajenje ljudskog neuspjeha.

10. listopada 1941., podne

***

Žalosno je što je Biblija prevedena na njemački jezik, i što je većina njemačkog naroda tako izložena ovom židovskom lupetanju.

5. lipnja 1942., podne

***

Te male seoske djevojke i jednostavni radišni muškarci bi trebali plesati kako oni sviraju, to je nešto što se još može razumjeti. Ali da ti inteligentni ljudi postaju sudionici takvog praznovjerja, i da zbog tog praznovjerja i u ime ljubavi stotine tisuća ljudskih bića bude uništeno tijekom povijesti, to je nešto što ne mogu prihvatiti.

Nikada neću povjerovati da nešto što je zasnovano na lažima može trajati zauvijek. Vjerujem u istinu. Siguran sam da na kraju istina mora pobijediti.

27. veljače 1942., podne

***

Koja je sretna okolnost što smo svećenstvo držali izvan Stranke. U Potsdamu 21. ožujka 1933. pojavilo se pitanje: s Crkvom ili bez Crkve? Osvojio sam vlast usprkos tome što su nas svećenici obje vjeroispovijedi proklinjali (Katolici i Protestanti). Toga dana, mi smo otišli na grob kraljeva, dok su drugi nazočili crkvenim službama. Da sam toga dana napravio pakt sa crkvom, danas bih dijelio sudbinu Ducea (Musolinija). Po prirodi Duce je slobodan mislilac, ali je odlučio krenuti stazom ustupaka. Što se mene tiče, da sam na njegovom mjestu ja bih odabrao stazu revolucije. Ušao bih u Vatikan i sve bi ih izbacio vani- zadržavajući svoje pravo da se kasnije opravdam: “Oprostite mi, to je bila pogreška!” Ali, to bi svejedno imalo učinka, jer bi ionako bili vani!

Nakon svega ovog što je rečeno mi nemamo više razloga željeti da se Talijani i Španjolci oslobode od otrova kršćanstva. Budimo jedini narod koji je otporan na tu bolest.

13. prosinca 1941., podne

***

Kerrl je, s najboljim namjerama, želio spojiti nacionalsocijalizam i kršćanstvo. Ne vjerujem da je to moguće i vidim prepreku u samom kršćanstvu.

Mislim da bi se još i mogao složiti sa papama u doba renesanse. Očito je njihovo kršćanstvo bilo opasno i na praktičnoj i na propagandnoj razini, te je nastavilo biti lažno. Ali papa, pa čak i kriminalni, koji štiti velike umjetnike i širi ljepotu oko sebe mi se više sviđa nego protestantski svećenik koji pije iz otrovnog izvora.

14. prosinca 1941., podne

***

Dakle nije baš pametno da sada srljamo u borbu sa Crkvom. Najbolje je pustiti da kršćanstvo umre prirodnom smrću. Sporo umiranje kršćanstva donekle ohrabruje. Dogma kršćanstva blijedi napretkom znanosti. Religija će morati raditi sve više i više ustupaka. Mit se postepeno raspada.

14. listopada 1941., podne

***

Nikada se ne bih složio sa time

da me moje potomstvo pamti kao čovjeka koji je napravio ustupke u tom polju. Shvaćam da čovjek, u svom nesavršenstvu, može učiniti nebrojene greške - ali da namjerno griješi, to je nešto što ne mogu učiniti. Osobno se nikada neću složiti sa uvjeti kršćanske laži.

27. veljače 1942., podne

***

Kršćanstvo je naravno u tom pogledu doseglo svoj vrhunac apsurdnosti. I zato će se jednog dana ta struktura raspasti. Znanost je već impregnirala čovječanstvo. Posljedično, što više kršćanstvo prianja svojim dogmama, to će prije propasti.

14. listopada 1941., podne

***

Zanimljivo je primijetiti da kršćanske ideje unatoč naporima svetog Pavla nisu imale uspjeha u Ateni. Grčka filozofija je bila toliko superiorna ovome bijedom obuzetom smeću da su Atenjani pucali od smijeha dok su slušali njegove propovijedi.

21. listopada 1941., podne

***

Ne dugujem ništa Crkvi koja trguje spašavanjem duša i smatram da je to preokrutno. Tvrdim da netko ne može drugom silom nametnuti svoju volju ali grozim se ljudi koji uživaju nanositi tjelesnu i duševnu bol drugima.

Naše doba će sigurno vidjeti kraj te bolesti kršćanstva. Trajat će idućih sto, možda i dvjesto godina. Žalio bih da sam kao i, tko god da je taj prorok bio, samo gledao obećanu zemlju iz daljine. Mi ulazimo u predodžbu svijeta koja će biti vedra era, era tolerancije.

27. veljače 1942., podne

***

Zemlja se i dalje okreće, bez obzira što se dogodi u svijetu. Jači nameću svoju volju, to je zakon prirode. Svijet se ne mijenja , njegovi zakoni su vječni. Neki kažu da je svijet okrutan i da žele napustiti ovaj život. Što se mene tiče, ja volim svijet![2]

23. rujna 1941., popodne

***

Da bi olakšala smrt ljudima, Crkva ih mami obećavajući im bolji svijet. Međutim, mi se usredotočavamo na davanje smisla ovom životu. Zato je dovoljno biti u skladu sa zakonima prirode. Tražimo inspiraciju u tim načelima i na kraju ćemo trijumfirati nad religijom.

Ali nacionalsocijalizam se nikad ne bi mogao nastaviti razvijati sa tom majmunskom religijom koja je bazirana na nekom obliku obožavanja.

Naša ambicija mora biti da stručno izgradimo učenje koje nije ništa drugo doli poštivanje samog razuma.

Naša dužnost je da učimo ljude svemu što je lijepo i istinski čudesno u životu, da ne postanu prenaglo razdražljivi i pakosni. Mi želimo potpuno uživati u onome što je lijepo, prilijepiti se tome - i izbjegavati, što je više moguće, sve što bi moglo povrijediti ljude kao što smo mi.

23. rujna 1941., popodne

***

Jednom kada nacionalsocijalizam bude vladao dovoljno dugo, više neće biti moguće zamisliti način života drukčiji od našega. Na kraju, više neće biti moguće da nacionalsocijalizam i religija postoje zajedno.

Ne, to ne znači rat. Idealno rješenje bi bilo ostaviti religije da se same proždru, bez progona.

Ali u tom slučaju ne smijemo zamijeniti Crkvu nečim istovjetnim. To bi bilo zastrašujuće! Ne treba reći da ta čitava stvar zahtjeva

---

2 Usporedi sa citatima dr. William Piercea iz knjige "Turner-ovi dnevnici": *"Nije li to rješenje čitavog problema? Korumpiranje naših ljudi tom židovsko demokrats-ko-egalitarnom kugom koja nas unesrećuje, jasnije se očituje u našem popustljivom razmišljanju, našem odbijanju da prepoznamo težu stvarnost života nego u ičemu drugome. Liberalizam je prvenst-veno ženski, podčinjeni pogled na svijet. Možda bolji izraz je dječji nego ženski. Takav pogled na svijet imaju ljudi bez moralne čvrstoće i duhovne snage da ikada ustanu i bore se sa životom, ljudi koji ne mogu prihvatiti činjenicu da svijet nije veliki, ružičasto-plavi dječji vrtić u kojem će "tog dana lavovi spavati sa janjadi" (Biblija, Izaija 11:6) i svi zauvijek žive sretno. Niti bi duhovno zdravi ljudi naše rase htjeli da svijet bude takav, niti bi on mogao biti takav. To je strani, prvenstveno orijentalni pristup životu, robovski pogled na svijet prije nego onaj slobodnih ljudi Zapada. Ali to se proširilo čitavim našim društvom."*

mnogo razmišljanja. Sve će se dogoditi u pravom vremenu. To je jednostavno pitanje poštenja i zato će ono na kraju ispariti.

noć sa 11.-og na 12.-i srpnja 1941.

***

Mogli bi se zapitati neće li sklapanje konkordata s Crkvom olakšati naše iskazivanje moći. [...] Ako jednog dana državna politika prestane ugađati Rimu ili svećenstvu, svećenici će se okrenuti protiv države kao što to čine sada. Povijest nam daje primjere koji bi nas trebali učiniti opreznima.

Nadalje, tu je također pitanje principa. Ako pokušamo gledati dugoročno na stvari, je li za očekivati da nešto što je osnovano na laži može trajati? Kada mislim o budućnosti našeg naroda, moram gledati dalje od neposredne koristi, čak i ako bi ta korist trajala tristo, petsto ili čak više stotina godina. Uvjeren sam da svaki ugovor sa Crkvom može ponuditi samo privremenu korist, ali prije ili kasnije će znanstveni duh otkriti štetnu prirodu takve pogodbe. Tako bi država utemeljila svoje postojanje na osnovama koje bi jednog dana propale.

14. listopada 1941., podne

***

Ako bi, tijekom tisuću ili dvije tisuće godina, znanost došla do potrebe obnavljanja svojih stavova, to ne bi značilo da znanost laže. Znanost ne može lagati, jer uvijek teži prema trenutačnom stanju znanja da bi utvrdila što je istinito. Kada ona pogriješi, to radi s dobrim namjerama. Kršćanstvo je to koje laže. Ono je u vječnom sukobu sa samim sobom. [...] Čovjek koji živi u skladu s prirodom, neminovno dolazi do protivljenja prema Crkvi. I zato oni navijaju za propast, a znanosti je suđeno da pobijedi.

14. listopada 1941., podne

***

Ja gledam u lice budućnosti, prema tome, kao što slijedi: prije svega, svakom čovjeku njegova privatna vjera. Praznovjerje ne bi trebalo izgubiti svoja prava. Stranka je osigurana od opasnosti sukoba s religijom. Toj religiji kasnije jednostavno mora biti zabranjeno miješati se u budućnost svjetovnih pitanja. Od djetinjstva, obrazovanje će biti oblikovano na taj način da će svako dijete znati sve što je važno za očuvanje države. Što se tiče ljudi bliskih meni, koji su, kao i ja, pobjegli od zahvata dogme, nema razloga da se bojim da će ih se Crkva dočepati. Pobrinut ćemo se da crkva ne širi učenja koja su u sukobu sa interesima Države. Nastavit ćemo propovijedati doktrinu nacionalsocijalizma, i mladi više neće učiti ništa osim istine.

14. listopada 1941., podne

***

Religija je u vječnom sukobu sa slobodnim istraživanjem. Njeno protivljenje znanosti je ponekad bilo tako okrutno da su iskre frcale. Crkva, sa jasnom svijesti o svojim interesima, je napravila strateško povlačenje što je prouzročilo da znanost izgubi nešto od svoje agresivnosti.

Trenutni obrazovni sistem u školama dopušta sljedeće apsurde: u 10 ujutro učenici pohađaju sat vjeronauka, gdje im je stvaranje svijeta predstavljeno u skladu sa biblijskim učenjima; a u 11 ujutro pohađaju sat prirodnih znanosti, gdje ih se uči teoriji evolucije. Ipak, ta su dva učenja potpuno proturječna!

Kao dijete patio sam zbog te proturječnosti i lupao sam glavom o zid. Često sam prigovarao tim svojim učiteljima u vezi onoga što sam učio na prethodnom satu-i sjećam se da sam ih time dovodio do ludila.

Kršćanstvo se pokušava izvući iz toga objašnjavajući da treba dodati simbolično značenje slikama iz Svetog Pisma. Svatko tko bi to isto tvrdio prije četiri stotine godina završio bi svoju karijeru spaljen na lomači, što bi bilo popraćeno odobravanjem. Pridružujući se toj igri tolerancije, religija je nadoknadila svoj gubitak u odnosu na prošla stoljeća. [...]

Jednog dana dogma će, pod kamenim ovnom znanosti, konačno propasti.

24. listopada 1941., popodne

***

Rat će jednog dana završiti. Onda ću smatrati da je konačan zadatak mog života riješiti religijski problem. Samo će tad život njemačkog stanovnika biti osiguran jednom zauvijek.

Ne miješam se u vjerska pitanja. Prema tome, ne mogu dopustiti svećenicima da se miješaju u svjetovna pitanja. Organizirana laž mora biti uništena. Država mora ostati apsolutni gospodar.

Kada sam bio mlađi, mislio sam da je neophodno da se stvari

rješavaju eksplozivno. Od tada sam shvatio da postoji mjesto za malo lukavstva. Trula grana sama otpada. Konačno stanje mora biti ovakvo: u stolici Svetog Petra, senilni svećenik; licem okrenutih njemu, nekoliko starih žena, šašavih i siromašnih duhom koliko god je moguće. Mladi i zdravi su na našoj strani. Protiv Crkve koja se identificirala sa Državom, kao u Engleskoj, nemam ništa za reći. Ali čak i tada, nemoguće je čovječanstvo vječno držati u okovima laži. Nakon svega, tek između 6. i 8. stoljeća Krščanstvo je nametnuto našem narodu od strane prinčeva koji su imali interesni savez sa svećenstvom. Naš narod je prije sasvim dobro živio bez ove religije. Imam šest SS divizija sastavljenih od ljudi koji su apsolutno nezainteresirani za religijske stvari. To ih ne sprječava da u svoju smrt idu sa dostojanstvom u svojim dušama.

13. prosinca 1941., podne

***

Kakav je to bog koji jedino uživa vidjeti ljude kako pužu po zemlji pred njim? Probajte zamisliti značenje sljedećeg, prilično jednostavna priča: Bog stvara uvjete za grijeh. Nadalje, on uspijeva, uz pomoć vraga, u poticanju ljudi da griješe. Tada angažira djevicu da donese na svijet sina koji će svojom smrću otkupiti čovječanstvo!

Mogu shvatiti da su ljudi oduševljeni Muhamedovim rajem, ali taj dosadni kršćanski raj! Tijekom cijelog svog života slušali ste glazbu Richarda Wagnera. Kada umrete to će biti samo aleluja, mahanje palminim granama, dojenčad i sijedi starci. Čovjek s otočića odaje poštovanje prirodnim silama. Ali kršćanstvo je izum bolesnih umova: nemoguće je zamisliti išta apsurdnije, niti nepristojniji način zamjenjivanja ideje boga ruglom. Crnac sa svojim tabuima je daleko superiorniji ljudskom biću koje ozbiljno vjeruje u pretvorbu.

Počinjem gubiti poštovanje prema čovječanstvu kada pomislim da su neki ljudi na našoj strani, ministri i generali, sposobni povjerovati da ne možemo pobijediti bez blagoslova Crkve. Takav stav se jedino može oprostiti maloj djeci koja ništa drugo nisu ni učila.

Trideset godina[3] Nijemci su se međusobno uništavali da bi znali bi li ili ne bi trebali pripadati jednoj od religija. Nema ničeg nižeg od takvih religijskih stavova. Gledajući na taj način možemo zavidjeti Japancima. Oni imaju religiju koja je vrlo jednostavna i dovodi ih u sklad s prirodom.

13. prosinca 1941., podne

***

Kao i u glazbi ista stvar se događa u ljepoti u svijetu kojim dominiraju svećenici-kršćanska religija je neprijatelj ljepote. Židov je izveo isti trik i u glazbi. On je preokrenuo vrijednosti i zamijenio je nježnost glazbe bukom. Sigurno je Atenjanin, kada bi ulazio u Partenon da bi promatrao Zeusovu sliku, morao imati drukčiji dojam nego kršćanin koji mora odvraćati pogled od iskrivljenog lica razapetog čovjeka.

Od svoje četrnaeste godine osjećam se oslobođen od praznovjerja koje su svećenici propovijedali. Osim nekoliko vrlo pobožnih osoba, mogu reći da nijedan od mojih prijatelja nije vjerovao u čudo euharistije. Jedina razlika između tada i sada je da sam tada bio uvjeren da sve treba rješavati eksplozivno.

noć sa 20.-og na 21.-i veljače 1942.

***

Velika je šteta da ta težnja prema religijskom stavu ne može naći boljeg izlaza od Starog Zavjeta kojeg su podmetnuli Židovi! Za religiozne ljude koji, u zimskoj osami, neprestano traže krajnje razrješavanje svojih religijskih problema pomoću Biblije, jedino mogu postati duhovno izobličenima. Jadni ljudi nastoje izvlačiti istinu iz ovih židovskih prigovaranja, gdje zapravo istine nema. Kao rezultat oni počinju rutinizirano razmišljati i osim ako nemaju iznimno razuman um, postaju regijski manijaci.

Žalosno je što je Biblija prevedena na njemački jezik, i što je većina njemačkog naroda tako izložena ovom židovskom lupetanju. Tako je mudrost, osobito iz Starog Zavjeta, u Crkvi dugo vremena ostala isključivo na latinskom jeziku te je tako bilo malo opasnosti da bi pametni ljudi mogli postati žrtve iluzija kao rezultat proučavanja Biblije. Ali od kad je Biblija postala zajedničko vlasništvo, čitavoj gomili ljudi bile su izložene religijske misli koje-osobito one povezane sa njemačkim osobinama upornosti i pomalo melankoličnim razmišljanjima-su ih nerijetko pretvarale u religijske manijake. Kada se sjetimo da je katolička Crkva veliki broj manijaka uzdigla na status svetaca, shvaćamo zašto

3 Tridesetogodišnji rat 1618.-1648.

su pokreti kao što je onaj reda redovnika koji se bičuju, bili neizbježni u srednjem vijeku u Njemačkoj. [...]

Bitan zaključak do kojeg su me dovela ova razmišljanja je da moramo raditi sve što je u ljudskoj moći da zauvijek zaštitimo bilo kakvo buduće dijeljenje njemačkih ljudi od opasnosti mentalnog izobličenja, bez obzira je li to religijska ludost ili bilo koja druga vrsta umne poremećenosti. Zbog toga sam usmjeren na to da svaki grad koji je imalo važan ima zvjezdarnicu, jer se astronomija iskustvom pokazala kao jedan od najboljih načina koji ljudi imaju na raspolaganju da bi uvećavali svoje znanje o svemiru i tako se spašavajući od bilo kakve sklonosti prema mentalnim slomovima.

5. lipnja 1942., podne

***

Biretta![4]

Od samog pogleda na ove neuspjehe svećenika dođe mi da poludim!

Čovjeku je dan mozak da njime misli. Ali ako ima tu nesreću da ga ne upotrebljava, pronaći će roj crnih buba (tj. svećenika) za svojim petama. Um je osuđen na *auto-da-fé*.[5]

Zvjezdarnicu koju ću izgraditi u Linzu, na Pöstlinbergu, već vidim u svojoj glavi. [...]

Ubuduće, tisuće turista će putovati tamo svake nedjelje. Tako će imati mogućnost vidjeti veličinu našeg svemira. Na zabatu će biti napisan ovaj moto: “Nebo objavljuje slavu vječnosti.” Na taj način ćemo ljudima davati religijski duh, učeći ih poniznosti-ali bez svećenika.

noć sa 21.-og na 21.-i veljače 1942.

***

U Njemačkoj postoje gradovi u kojima potpuno nedostaje veselja. Rečeno mi je da je isto tako i u nekim kalvinističkim regijama u Švicarskoj. U Trieru i Freiburgu, žene su me oslovile kao tako podlog čovjeka da se jednostavno ne mogu prisiliti ni da ponovim njihove riječi. Time sam postao svjestan dubine ljudske podlosti. Očito, ne smijemo zaboraviti da ovi prostori još uvijek osjećaju teret stoljetnog religijskog tlačenja.

Kraj Würzburga, postoje sela gdje su doslovno sve žene bile spaljene. Znamo za suce inkvizicijskog suda koji su se hvalili što su spalili dvadeset do trideset tisuća “vještica”. Tako dugo iskustvo tih horora mora ostaviti neizbrisive tragove na stanovništvo.

U Madridu, odvratan smrad heretičkih lomača više od dva stoljeća se miješao sa zrakom koji su ljudi udisali. Ako revolucija ponovno izbije u Španjolskoj, to moramo gledati kao prirodnu reakciju na beskonačne serije okrutnosti. Ne možemo razumjeti koliko je mnogo okrutnosti, sramote i laži nametanje kršćanstva učinilo ovom našem svijetu.

To što su zločini kršćanstva u Italiji bili manje ozbiljni, to je zbog ljudi Rima koji su ih vidjeli i uvijek su točno znali vrijednost papi ispred kojih se kršćanstvo prostiralo. Stoljećima su pape umirali samo od bodeža, otrova ili boginja. [...]

Svijet će slobodno disati i obnovit će svoj smisao za uživanje, kada taj teret više ne bude opterećivao njegova ramena.

noć sa 3.-eg na 4.-i veljače 1942.

***

Kršćanstvo promovira svoje nedosljedne dogme i nameće ih silom. Takva religija nosi sa sobom netoleranciju i progone. To je nešto najkrvavije što se može zamisliti. [...]

Po Ptolomeju Zemlja je bila centar svemira. S Kopernikom, to se promijenilo. Danas znamo da je naš Sunčev sustav samo jedan među mnogima. Možemo li učiniti išta bolje od dopuštanja najvećem mogućem broju ljudi kao što smo mi da postanu svjesni tih čudesa svemira?

U svakom slučaju možemo biti zahvalni sudbini na tome što živimo danas a ne prije 300 godina. Na svakom uličnom uglu, u tim danima, bila je goruća lomača.

4 četverokutna svećenička kapa

5 Auto-da-fé je bio običaj javnog kažnjavanja osuđenih heretika i apostata (osobe koje su napustile kršćansko vjerovanje ili imaju nekakav drukčiji pogled na kršćanstvo nego što ima rimska katolička Crkva) koji se provodio nakon što bi španjolska ili portugalska inkvizicija odlučila o njihovom kažnjavanju nakon suđenja. Auto-de-fé je bio javni događaj i uključivao je katoličku misu, molitvu, javnu procesiju onih koji bi bili proglašeni krivima i čitanje njihovih rečenica. Ritual se održavao na javnim trgovima ili esplanadama i trajao je nekoliko sati a pohađali su ga crkveni i svjetovni autoriteti. To je sve bilo popraćeno mučenjem i često spaljivanjem na lomači.

Koliki dug dugujemo tim ljudima koji su prvi imali hrabrosti pobuniti se protiv laži i netolerancije. Divna stvar je da su među njima bili i isusovci.

U njihovoj borbi protiv Crkve, rusi su potpuno negativni. Mi, s druge strane, bi trebali prakticirati kult heroja koji su omogućili čovječanstvu da se izvuče iz navike griješenja. Kepler[6] je živio u Linzu i zato sam odabrao Linz za mjesto naše zvjezdarnice. Njegova majka je bila optužena da je vještica i bila je mučena nekoliko puta u inkviziciji.

Kako bi otvorili oči običnim ljudima, ne postoji bolji način objašnjavanja nego slikom. Postavite mali teleskop u selo i uništit će te svijet praznovjerja. Treba uništiti svećenički argument da je znanost promjenjiva zato što se vjera ne mijenja i objašnjeno na takav način, ta je izjava nepoštena.

noć sa 20.-og na 21.-i veljače 1942.

***

Postoji li ijedna religija koja može postojati bez dogme? Ne, jer bi u tom slučaju pripadala redu znanosti. Znanost ne može objasniti zašto su prirodne stvari takve kakve jesu. I tu dolazi religija sa svojim ohrabrujućim jamstvom. Otkada je utjelovljena u Crkvi, religija se uvijek nalazila u opreci životu. Zato Crkvi prijeti propast, i oni to znaju, ako se ne prilijepe strogoj istini.

Ono što je u suprotnosti sa očiglednom istinom, mora se promijeniti ili nestati - to je životni zakon. [...]

Među svjetskim stanovništvom od 2 250 milijuna, može se naći 170 religija određene važnosti-od kojih se svaka naravno kune da je istinita. Prema tome najmanje 169 od njih griješi!

24. listopada 1941., popodne

***

Knjiga koja sadrži razmišljanja cara Julijana[7], trebala bi kružiti okolo u milijun primjeraka. Koja čudesna inteligencija! Koja moć rasuđivanja, sva mudrost antike! To je izvanredno! [...]

Ima li bolje potvrde kršćanskog umnog siromaštva od uništavanja knjižnice antičkog svijeta! Grčko-rimska misao je prikazana kao đavolsko učenje. [...] Kršćanstvo se potpuno priklonilo uništavanju antičke kulture. Što je došlo do nas, došlo je slučajno, ili je bilo proizvod rimskih liberalnih pisaca. Vjerojatno smo potpuno neupoznati s najvrjednijim duhovnim blagom čovječanstva. Tko zna što je bilo tamo?

Papinstvo je bilo vjerno ovim metodama čak i tijekom zabilježene povijesti. Kako su se ljudi ponašali, tijekom doba velikih otkrića, prema duhovnom bogatstvu Srednje Amerike? U našem dijelu svijeta Židovi bi smjesta uklonili Schopenhauera, Nietzschea i Kanta. Da su boljševici dominirali nad nama 200 godina, koja bi djela naše prošlosti bila ostavljena budućim naraštajima?

Naši veliki ljudi bili bi zaboravljeni ili bi budućim generacijama bili prikazani kao zločinci i banditi. [...]

Trebao bih se pozabaviti s mnogo toga, ali danas ne mogu o tome misliti. No to ne znači da sam na to zaboravio. O tome pišem. S vremenom će se pojaviti velika knjiga! [...] Zašto bi itko sumnjao u trajnost našeg pokreta? I ako razmišljam da će on trajati nekoliko stoljeća, mogu si onda dopustiti luksuz čekanja. Ne bih nikad došao do konačnog obračuna sa marksizmom da snaga nije bila na mojoj strani.

Načini uvjeravanja moralne dosljednosti nisu učinkovito oružje protiv onih koji preziru istinu-npr. kad se suočimo sa crkvenim svećenicima koji znaju da je sve što je povezano s Crkvom osnovano

6 Johannes Kepler (1571.-1630.) bio je njemački matematičar, astronom i astrolog te ključna figura u znanstvenoj revoluciji sedamnaestog stoljeća. On je najpoznatiji po svojim eponimičkim zakonima kretanja planeta. Njegovi radovi su bili temelji za teoriju gravitacije svemira Isaaca Newtona. Njegovi radovi su također postavili osnove u polju optike i on je izumio poboljšanu verziju teleskopa-refraktora (Keplerov teleskop).

7 Flavije Klaudije Julijan (332.-363.), također poznat kao Julijan apostata ili Julijan filozof, bio je rimski car (355.-363.) i zadnji od Konstantinove dinastije. Julijan je bio zadnji nekršćanski vladar Rimskog Carstva i njegova želja je bila obnoviti antičke rimske vrijednosti u Carstvu da bi ga spasio od ‘raspada’. On je bio neobično složenog karaktera: bio je vojni zapovjednik, teozof, društveni reformator i knjiški čovjek. Pokušao je oživjeti tradicionalne rimske religijske običaje na račun kršćanstva. Njegovo odbacivanje kršćanstva u korist neoplatonskog poganizma rezultiralo je time da bude nazvan Julijan Otpadnik od Crkve.

na lažima i koji žive na račun toga. Oni misle da im ja donosim nesreću jer sam odrastao u njihovoj sredini; zapravo, ja ću naštetiti njihovim malim igrama.

25. listopada 1941., popodne

***

Ali da se kršćanstvo nije pojavilo, tko zna kako bi se povijest Europe dalje razvijala? Rim bi osvojio cijelu Europu i legije bi slomile napade Huna. Kršćanstvo je bilo to koje je prouzrokovalo pad Rima, a ne Germani ili Huni.

Ono što boljševizam danas postiže na materijalističkoj i tehničkoj razini, kršćanstvo je postizalo na metafizičkoj razini. Kada kralj vidi da mu je prijestolje ugroženo, on treba potporu masa.

Bilo bi bolje Konstantina nazvati izdajicom a Julijana vjernim Carstvu, nego da Konstantina nazivamo Velikim a Julijana Otpadnikom. To što su kršćani pisali protiv cara Julijana je otprilike isto kao i ono što su Židovi pisali protiv nas. Zapisi cara Julijana, s druge strane, su proizvodi najveće mudrosti. Da se čovječanstvo potrudilo proučiti i razumjeti povijest, vidjeli bi dublji smisao povijesti. Jednog dana će se Dan zahvalnosti slaviti u ime fašizma i nacionalsocijalizma koji su sačuvali Europu od ponovne pobjede društvenog ološa.

27. siječnja 1942., podne

***

Isus sigurno nije bio Židov. Židovi nikad ne bi predali jednog od svojih ljudi rimskim sudovima; oni bi ga sami osudili. Vrlo je vjerojatno da je veliki broj potomaka rimskih legionara, a pogotovo Gali, živio u Galileji i Isus je vjerojatno bio jedan od njih. Njegova majka je također mogla biti Židovka.

Isus se borio protiv materijalizma svog doba, i prema tome, protiv Židova.

Apostol Pavao (Tarsus), koji je isprva bio jedan od najupornijih neprijatelja kršćana, iznenada je shvatio neizmjerne mogućnosti korištenja te iste ideje koja je postigla tako fascinantno neizmjernu moć. Shvatio je da bi mu lukavo korištenje te ideje među nežidovima moglo donijeti daleko veću moć u svijetu nego što bi moglo obećanje materijalne dobiti samim Židovima. Od tada je budućnost Svetog Pavla izmijenjena đavolskom podmuklošću kršćanske ideje. Pomoću te ideje, koja je bila objava rata zlatnom teletu, egoizmu i materijalizmu Židova, on je ujedinio sve robove protiv elite, gospodara i ostalih koji su dominirali. Religija koju je stvorio Pavao, kasnije nazvana kršćanstvo, nije ništa drugo nego što je danas komunizam. Burgdoff mi je upravo dao dokument koji govori o odnosu komunizma i kršćanstva. Ohrabrujuće je vidjeti da, čak i danas, koban odnos između to dvoje svakim danom postaje sve jasniji ljudskoj inteligenciji.

noć sa 29.-og na 30.-i studenog 1944.

***

Kada pomislimo što su naši najpametniji ljudi mislili o kršćanstvu prije 100-200 godina, posramimo se shvaćajući kako smo malo napredovali. Nisam znao da je Julijan Otpadnik presudio kršćanstvu i kršćanima takvom pronicljivošću. Trebali biste pročitati što on kaže o tome.

Izvorno, kršćanstvo je jednostavno bilo inkarnacija boljševizma uništavača. Međutim, Galilejac, kojeg su kasnije nazivali Krist, je naumio nešto sasvim drukčije. Mora ga se gledati kao vođu naroda koji je bio protiv Židova. Galileja je bila kolonija gdje su Rimljani vjerojatno naseljavali galske legionare i sigurno je da Isus nije bio Židov. Usput rečeno, Židovi su ga nazivali kurvinim sinom - sinom kurve i rimskog legionara.

Sveti Pavao je namjerno krivotvorio Isusovo učenje. On se vješto dao u taj posao i to s namjerom da osobno iskorištava. Cilj Galilejca je bio osloboditi svoju zemlju od židovskog terora. Postavio se protiv židovskog kapitalizma i zato su ga Židovi likvidirali.

Pavao (Tarsus), (njegovo ime je bilo Savao prije puta u Damask) je bio jedan od onih koji su najviše progonili Isusa. Kada je primijetio da Isusovi pristaše daju svoje živote za njegove ideje, shvatio je da bi pomoću pametnog korištenja Galilejčevog učenja bilo moguće uništiti Rimsko Carstvo koje su Židovi mrzili. U tom kontekstu moramo razumjeti čuveno “prosvjećenje”. Razmislite o tome, Rimljani su se usudili zaplijeniti najsvetiju stvar koju su Židovi posjedovali - zlato nagomilano u njihovim hramovima! U to vrijeme, kao i sada, novac je bio njihov bog.

Na putu za Damask, Sveti Pavao je otkrio da bi mogao uspjeti u uništavanju Rimskog Carstva namećući princip pobjede jednakosti svih ljudi pred jednim bogom-i ne predstavljajući to kao svoje osobne, nego kao božanski

nadahnute ideje. Ako bi, još k tome, netko uspio postaviti jednog čovjeka kao zemaljskog predstavnika jedinog boga, posjedovao bi bezgraničnu moć.

Antički svijet je imao svoje bogove koje je štovao. No svećenici, koji su stali između bogova i ljudi, služili su državi zato što su bogovi štitili grad. Ukratko, oni su potjecali od moći koju su ljudi stvorili. Za to društvo, ideja jedinog boga bila je nezamisliva. Po tom pitanju, Rimljani su bila sušta tolerancija. Ideja univerzalnog boga je mogla izgledati jedino kao blagi oblik ludila - npr. ako se troje ljudi međusobno bore, svaki zazivajući istog boga, to bi značilo da se u svakom slučaju dvojica uzalud mole.

Nitko nije bio tolerantniji od Rimljana. Svaki se čovjek mogao moliti bogu po svom izboru, čak je postojalo rezervirano mjesto u hramovima za nepoznatog boga. Štoviše, svaki se čovjek molio kako bi izabrao i imao je pravo obznaniti prednosti svog izbora.

Sveti Pavao je znao kako iskoristiti to stanje da bi vodio svoju borbu protiv Rimskog Carstva. Ništa se nije promijenilo; metoda je ostala pouzdana. Pod pokrovom religijskog poučavanja, svećenici i dalje vjerno nastavljaju biti protiv države.

Religijske ideje Rimljana su poznate svim arijskim ljudima. S druge strane, Židov je obožavao i nastavlja obožavati, tada i sada, samo zlatno tele. Židovska religija je lišena svega metafizičkog i nema nikakve druge osnove osim najodbojnijeg materijalizma. To je dokazano, čak i u konkretnom prikazu onog svijeta - koji je za njih jednak Abrahamovom zagrljaju.

Od vremena Svetog Pavla Židovi su se prikazivali kao religijska zajednica, a do tad su bili samo rasna zajednica. Sveti Pavao je bio prvi čovjek koji je vodio računa o mogućim prednostima upotrebe religije kao propagandnog sredstva. To što je Židov uspio u uništavanju Rimskog Carstva, je zbog toga što je Sveti Pavao preoblikovao lokalni arijski pokret protiv židovstva u nadvremensku religiju, koja je zastupala jednakost svih ljudi međusobno i njihovu poslušnost jedinom bogu. To je prouzrokovalo smrt Rimskog Carstva.

Zanimljivo je primijetiti da kršćanske ideje unatoč naporima svetog Pavla nisu imale uspjeha u Ateni. Grčka filozofija je bila toliko superiorna ovome bijedom obuzetom smeću da su Atenjani pucali od smijeha dok su slušali njegove propovijedi. Ali u Rimu Sveti Pavao je našao plodno tlo za to. Njegove teorije jednakosti su imale sve što je bilo potrebno za pobjedu nad masama sastavljenima od bezbroj već uništenih ljudi.

Međutim, rimski rob nije bio baš ono što mi danas zamišljamo. Ustvari, ti ljudi su bili ratni zarobljenici (kako bi danas protumačili taj izraz), od kojih su mnogi bili oslobođeni i imali mogućnost postati građani-i Sveti Pavao je bio taj koji je predstavio ovaj ponižavajući prizvuk u modernu ideju rimskih robova.

Pomislite na brojne germanske ljude koji su bili dobrodošli u Rimu. Nije li Arminije, osobno, prvi arhitekt naše slobode, bio rimski vitez a njegov brat dostojanstvenik Carstva? Zbog tih odnosa s Germanima, koji su obnavljani kroz stoljeća, rimsko stanovništvo je završilo stječući veliko poštovanje za germanske ljude. Jasno je da su u Rimu postojale povlastice za plavokose žene, toliko da su mnoge rimske žene bojale svoju kosu. Ta germanska krv je neprestano obnavljala rimsko društvo.

S druge strane, Židove su u Rimu prezirali.

Dok je rimsko društvo bilo neprijateljsko prema novom učenju, kršćanstvo je u svom izvornom obliku poticalo narod na pobunu. Rim je bio boljševiziran i boljševizam je prouzrokovao potpuno isti učinak kao i kasnije u Rusiji.

Tek je kasnije, pod utjecajem germanskog duha, kršćanstvo postepeno izgubilo svoj otvoreni boljševički karakter. Postalo je, u određenom stupnju, tolerantno. Danas, kada kršćanstvo tetura, Židov ga zamjenjuje boljševičkim oblikom.

Židov je vjerovao da bi mogao ponoviti taj eksperiment. Danas, kao i jednom davno prije, cilj je uništiti narode kvareći njihovo rasno jedinstvo. Nije slučajno da su Židovi, u Rusiji, sustavno deportirali na stotine tisuća ljudi ostavljajući žene koje su muževi bili primorani ostaviti, drugim muškarcima dovedenim iz drugih regija. Provodili su rasno miješanje na visokoj razini.

U prošlosti, kao i sada, uništavanje umjetnosti i civilizacije. Što boljševici svojih dana nisu uništili u Rimu, Grčkoj i svugdje drugdje? Ponašali su se na isti način među nama i u Rusiji.

Treba usporediti rimsku umjetnost

i civilizaciju-njihove hramove, njihove kuće- sa umjetnošću i civilizacijom koju je u istom periodu predstavila bijedna (kršćanska) rulja iz katakombi.

U prošlosti, uništavanje knjižnica. Nije li to isto što se dogodilo i u Rusiji? Rezultat: strašno unazađivanje.

Nije li svijet vidio tijekom srednjeg vijeka isti stari sistem mučenja, torture i lomača? U prošlosti, to je bilo u ime kršćanstva. Danas, to je u ime boljševizma.

Jučer, poticatelj je bio Savao; poticatelj danas, Mardochai.

Savao je promijenio ime u Sveti Pavao, a Mardochai u Karl Marx.

21.listopada 1941., podne

Adolf Hitler, prikazan kao germanski mesija, izvanredan čovjek koji bi mogao iskupiti svoj narod od židovskog mentalnog i društvenog jarma. “

Adolf Hitler je naš izabrani sin, slušajte ga!”

O KNJIZI “HITLEROVI RAZGOVORI ZA STOLOM

Knjiga “ *Hitlerovi razgovori za stolom”* je niz neslužbenih privatnih razgovora između Hitlera i njegovih najbližih suradnika koje je zapisao **Martin Bormann**.

Povjesničar **David Irving** jamči nam njihovu autentičnost jer je

vidio izvorne njemačke zapise, koje je Bormann potpisao.

Albert Speer je u svakom slučaju potvrdio autentičnost njemačkih zapisa, koji su objavljeni 1951. kao *“Tischgespräche im Führerhauptquartier”*.

David Irving nam također potvrđuje da je verzija na engleskom jeziku iz koje su izvedeni ovi citati “stručno i književno prevedena.”

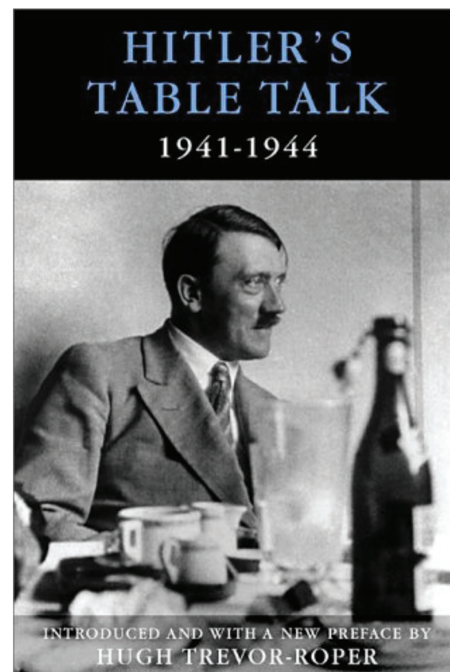
David Irving:

“Knjiga *“” Hitlerovi razgovori za stolom”* je nastala na temelju njegovih razgovora za vrijeme ručka i večere u njegovom privatnom okruženju od 1941. do 1944. Zapisi su autentični.

Zapise je izvorno zabilježio **Heinrich Heim**, pomoćnik Martina Bormanna, koji je nazočio tim obrocima na obližnjem stolu i zapisivao bilješke. (Kasnije je **Henry Picker** preuzeo posao). Neposredno nakon toga Heim je otipkao te bilješke koje je Bormann potpisao kao autentične. [...]

Tijekom 40 ili više godina ništa izvorno njemačko nije bilo objavljeno i Genoud mi je rekao da se bojao gubljenja kontrole nad autorskim pravima koja je imao. **Vidio sam izvorne stranice koje je potpisao Bormann.**

Njih su stručno i književno preveli Norman Cameron i R. H. Stevens, iako s vrlo malo kratkih, slobodno dodanih rečenica koje ne postoje u originalu - prevoditelj je očito iz opravdanih razloga umetao te rečenice da bi kontekst bio jasan. [...]

Sadržaj te knjige je po mom mišljenju važniji od Hitlerove „Moja Borba“, a možda čak i više nego njegova „Druga Knjiga“ (1928). **To je nepatvoreni Hitler.** On razglaba o doslovno svakoj stvari pod Suncem, dok njegovi generali i privatno osoblje strpljivo sjede i slušaju, ili se pretvaraju da slušaju, njegove monologe.”

OSTALI HITLEROVI CITATI PROTIV KRŠĆANSTVA IZ KNJIGE “MOJA BORBA”

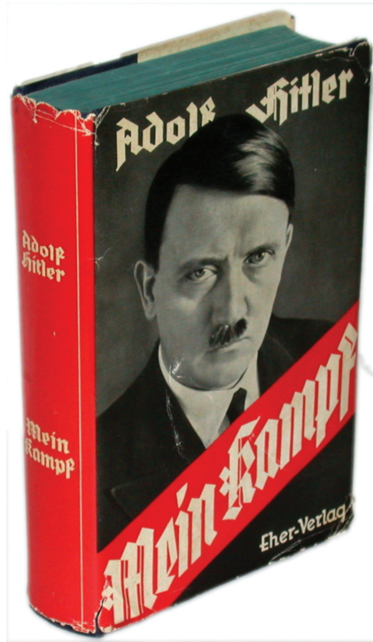
Ovo je odlomak iz knjige “Moja borba” u kojem Hitler smatra da s obzirom da je kršćanstvo osnovano na netoleranciji i teroru, njegova vlast može biti slomljena jedino pomoću terora koji je isto tako netolerantan kako bi tolerancija u Europi mogla biti ponovno uspostavljena.

Moja Borba, preveo James Murphy i objavljeno 1939, svezak 2, poglavlje 5: Weltanschhauung and Organization

“Postojeći poredak stvari nije ukinut s nekoliko zabrana i ustrajanja na novom poretku. Ne smijemo se nadati da će pristalice postojećeg poretka promijeniti mišljenje i postati pristalice novog poretka jednostavno tako što će im se pokazati da je nešto novo nužno. Naprotiv, ono što bi se moglo lako dogoditi je da će dvije različite strane postojati jedna kraj druge i da će se Weltanschhauung (pogled na svijet) preobličiti u stranku, na razinu iznad koje više neće moći rasti. Weltanschhauung je netolerantan i ne može dopustiti drugome da postoji u njegovoj blizini. On bahato zahtjeva da ga se prepoznaje kao jedinstvenog i isključivog i potpunu usklađenost sa svojim pogledima na sve grane javnog života. On ne može nikada dopustiti prethodnom stanju stvari da nastavi postojati skupa s njim.

“I to isto važi za religiju.

“Kršćanstvo nije bilo zadovoljno sa uzdizanjem svog vlastitog oltara. Prvo je moralo uništiti poganske oltare. Jedino je zbog

ove strastvene netolerancije ta apodiktična vjera mogla rasti. I netolerancija je nužan uvjet za rast takve vjere.

“Ovdje se može primijetiti da u ovoj rijetkoj pojavi koju nalazimo u svjetskoj povijesti moramo prvenstveno prepoznati karakteristični židovski način mišljenja i takav fanatizam i netolerancija su tipični simptomi židovskog mentaliteta. To bi tisuću puta mogla biti istina; i to je činjenica zbog koje bi trebalo duboko žaliti. Trebali bi duboko žaliti i zbog postojanja netolerancije i fanatizma u povijesti čovječanstva, te bi na njih trebali gledati kao na nešto strano ljudskoj prirodi, ali ta činjenica ne mijenja uvjete koji danas postoje. Ljudi koji žele osloboditi naš njemački narod od situacije u kojoj je sada, sad ne mogu razbijati glavu s mislima kako bi odlično bilo da se ovo ili ono nikada nije dogodilo. Oni moraju nastojati naći načine i sredstva da unište ono što upravo postoji. Filozofiju života, koju je inspirirao pakleni duh netolerancije, može ukloniti jedino učenje koje je napredovalo do jednako jakog duha i koje će se odlučno boriti, i koje je samo po sebi nova ideja, čista i apsolutno istinita.

“Svatko od nas danas može žaliti zbog činjenice da je dolazak kršćanstva bio prvi slučaj na kojem je duhovni teror provođen u mnogo slobodnijem antičkom svijetu, ali ne može se osporiti da je svijet od tada uvijek bio prožet i dominiran ovom vrstom prisile i da se nasilje i teror mogu slomiti jedino nasiljem i terorom. Jedino se tada, pomoću sredstava konstruktivnog rada, može stvoriti novi poredak. Političke stranke su sklone kompromisima; ali Weltanschhauung to nikada ne čini. Politička stranka je sklona prilagoditi svoja učenja svojoj konkurenciji, ali Weltanschhauung proglašava svoju vlastitu nepogrešivost.”

Izvornik: “Moja borba”, svezak II, poglavlje V, Weltanschhauung and Organization

IZABRANI HITLEROVI CITATI O ISLAMU IZ KNJIGE “HITLEROVI RAZGOVORI ZA STOLOM”

Svi citati su uzeti iz knjige Hitler's Table Talk 1941-1944: His Private Conversations, preveli Norman Cameron i R. H. Stevens, Enigma Books, New York, 2000.

Žalosno je što je Biblija prevedena na njemački jezik, i što je većina njemačkog naroda tako izložena ovom židovskom lupetanju. […] Sama pomisao na to nas ispunjava bijesom, dok u drugim dijelovima svijeta religijska učenja Konfucija, Bude i Muhameda nude nepobitno široke osnove za one koji su religiozni a Nijemce je trebalo nasamariti teologijskim izlaganjem lišenog svake istinske dubine.

5. lipnja 1942., podne

***

Mogu shvatiti da su ljudi oduševljeni Muhamedovim rajem, ali taj dosadni kršćanski raj! Tijekom cijelog svog života slušali ste glazbu Richarda Wagnera. Kada umrete to će biti samo aleluje, mahanje palminim granama, dojenčad i sijedi starci. Čovjek s otočića odaje poštovanje prirodnim silama. Ali kršćanstvo je izum bolesnih umova: nemoguće je zamisliti išta apsurdnije, niti nepristojniji način zamjenjivanja ideje boga ruglom. Crnac sa svojim tabuima je daleko superiorniji ljudskom biću koje ozbiljno vjeruje u pretvorbu.

Počinjem gubiti poštovanje prema čovječanstvu kada pomislim da su

neki ljudi na našoj strani, ministri i generali, sposobni povjerovati da ne možemo pobijediti bez blagoslova Crkve. Takav stav se jedino može oprostiti maloj djeci koja ništa drugo nisu ni učila.

13. prosinca 1941., podne

***

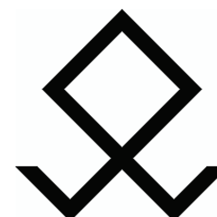
Kultura je jedino u Rimskom Carstvu i Španjolskoj pod arapskom vladavinom bila važan čimbenik. Kasnije, standard koji je dosegla civilizacija bio je u potpunosti vrijedan divljenja; u Španjolskoj su se skupljali najveći znanstvenici, mislioci, astronomi i matematičari iz cijelog svijeta i istovremeno je ovdje procvao duh slatke ljudske tolerancije i smisao najčišćeg viteštva. Tada su, dolaskom kršćanstva, došli i barbari. Kastilijanci su preuzeli viteštvo od Arapa. Da Charles Martel nije pobijedio kod Poitiersa-a svijet je, kao što vidimo, već tada bio u židovskim rukama, toliko je slabo bilo kršćanstvo! - vjerojatno bismo bili preobraćeni na islam, taj kult koji slavi herojstvo i koji otvara sedmo nebo samim hrabrim ratnicima. Tada bi germanske rase osvojile svijet. Samo kršćanstvo ih je spriječilo u tome.

28. kolovoza 1942., podne

***

Japanci su zadržali svoju političku filozofiju, koja je jedna od ključnih razloga njihovog uspjeha, zahvaljujući tome što su na vrijeme bili spašeni od kršćanskih stavova. Baš kao i u islamu, tu nema nikakve vrste terorizma u japanskoj državnoj religiji, ali s druge strane, niti obećanja sreće. Taj terorizam u religiji je, da budemo jasni, proizvod židovske dogme koju je kršćanstvo poopćilo i čije se djelovanje svodi na sijanje nevolje i zbrke u ljudske umove.

4. travnja 1942. podne

“Hitler je običavao zaključiti ova povijesna razmišljanja primjećujući: *‘Vidiš, naša je nesreća bila što imamo krivu religiju. Zašto nemamo japansku religiju, koja žrtvu ocu nacije cijeni kao najviše dobro? Muhamedova religija bi nam također bila mnogo prihvatljivija nego kršćanstvo. Zašto je to baš moralo biti kršćanstvo sa svojom poniznošću i mlitavošću?”*

(**Albert Speer**, Inside the Third Reich)

Joseph Goebbels je 1939 zapisao u dnevniku: *“Vođa je duboko religiozan, ali duboko antikršćanski. On smatra kršćanstvo simptomom raspada. Upravo tako. To je grana židovske rase. [...] Hitler izražava svoje gnušanje glede kršćanstva. On je želio da je za njega vrijeme bilo pogodno da bi to mogao otvoreno izreći. Kršćanstvo je pokvarilo i zagadilo čitav antički svijet.”*

Elke Frölich. 1997-2008. *Die Tagebücher von Joseph Goebbels*. Munich: K. G. Sauer. Teil I, v. 6, p. 272.